

РЕЗЮМЕ НА ГОРСКОСТОПАНСКИЯ ПЛАН ОТ 2019г. НА ТП „ДГС СИМИТЛИ“

Държавно горско стопанство "Симитли" е получило името си от град Симитли, който е найголямото селище в района и негово седалище. Съседните стопанства са както следва: на северозапад и север - държавно горско стопанство "Благоевград"; на изток - държавно горско стопанство "Разлог"; на юг - държавно горско стопанство "Кресна". От югозапад и запад горското стопанство граничи с Република Северна Македония. В района на стопанството са разположени следните населени места: град Симитли, селата-Брежани, Брестово, Градево, Горно Осеново, Докатичево, Долно Осеново, Железница, Крупник, Мечкул, Полена, Полето, Ракитна, Сенокос, Сухострел, Сушица, Тросково, и Черниче. Всички селища в района на стопанството са свързани със седалището му в град Симитли с добре развита пътна мрежа, която обаче не във всички случаи е асфалтирана. Основни пътни артерии, преминаващи през територията на горското стопанство са първокласният път Е-79-София-Благоевград-Симитли-Кулата, от него при град Симитли се отделя пътят през м."Предела" за гр. Разлог - Гоце Делчев - КПП "Илинден". Важна артерия е железопътната линия София-Кулата, която в рамките на държавното горско стопанство разполага с гарите: Симитли, Крупник и със спирка Железница. Горски пътища, които имат важно значение от гледище на дърводобива, опазването и стопанисването на горите са следните: от село Сушица до местността "Средорек" с разклоненията му до м."Джама", по билото "Дебели рид"; от село Крупник до м. "Татарчица"; от м."Предела" до м."Сапатово" с неговото отклонение до м."Седелец"; от м."Предела" до "Чаталития бор" и "Вировете"; от Долно Осеново до м."Чакалица"; горско шосе от град Благоевград до м."Чакалица" и други. В общи линии наличната пътна мрежа осигурява сравнително бърз и лесен достъп до основните горски масиви. Съществува редовна автобусна връзка до почти всички села, като освен това са изградени и пощенски телефонно-телеграфни станции и съответните служби към тях. Съществуващата пътна и съобщителна мрежа създават благоприятни условия за правилната организация на стопанисването на горите в района на горско стопанството.

1. ФИЗИКО-ГЕОГРАФСКА ХАРАКТЕРИСТИКА

1.1 Географско положение

Територията на държавно горско стопанство "Симитли" е разположена върху части от планините - Рила, Пирин, Малешевска и Влахина. На запад от река Струма, горските комплекси са разположени върху склоновете на Малешевска и Влахина планини, които са разделени от река Сушица. Източно от река Струма стопанството заема западната част на южния склон от югозападния дял на Рила планина, заключена в границите: с.Железница - връх Попова глава-връх Капатник - Предела - течението на река Градевска, и част от западните склонове на северната част на Пирин планина, заключена в границите: река Градевска - Предела - в. Пирин - Каменишки връх - Пенков чарк - Ощавска река - Ваканов андък - гара Кресна. Общо взето държавното горско стопанство има форма на неправилен четириъгълник с диагонали - югозапад - североизток. В тази посока разстоянието между крайните точки на горско стопанството е 45,5 км, а в посоката северозапад-югоизток - около 20 км.

1.2 Релеф

Релефът на ДГС "Симитли" е подчертано планински. Западно от река Струма има множество силно разклонени била, спускащи се като цяло в посока изток. Много стръмни и урвести са склоновете по двата бряга на река Сушица; по десния бряг на река Брестовски андък; източните склонове на Докатичевското било и склоновете, които се спускат от връх Кадийца към река Вранещица. Останалите склонове са по-разлати и образуваните падини са широки и проходими. По-главни била в района, западно от река Струма са: билото, което започва от м."Трите гроба" и в североизточна посока през вр."Смолни" се спуска към река Струма, южно от водослива на река Сушица-билото "Чуката", вододелно било между река Железничка и водните течения, вливащи се в река Струма между водослива на река Железничка и река Сушица (от това главно било се отделят множество странични била, по-важни от които са: Сушишко било - вододелно между реките Сушица и Брестовски андък; Било Проданица-вододелно било между реките Брестовски андък и Сухия дол; Докатичевско било-започва северозападно от местността "Гиненци", върви с обща посока изток и завършва срещу гара Симитли. Билата, западно от река Струма са сравнително заоблени, но в долните им части, където склоновете завършват наклоните са над 30°. Източно от река Струма територията на държавното горско стопанство, разположена в планините Рила и Пирин е също силно пресечена и се характеризира с много стръмните си склонове. Общата посока на билата е север - юг. Склоновете се разчленяват от множество малки и големи долове, със стръмни и непроходими брегове. Особено характерни са склоновете на Пирин планина. От връх Пирин те се спускат много стръмно, след което наклона намалява, образува се наклонена тераса с ширина между 200 и 1500 метра, а след това наклоните отново стават много стръмни при завършването си при реките Градевска и Струма. По-важни била в тази част на горското стопанство са - вододелното било между реките Раковица и Тополничка, започва от местността "Зировете" и завършва при село Долно Осеново;-вододелното било между реките Маревска и Еловица;-вододелното било между реките Соколска и Сапатовска. Това било започва от връх "Пирин", минава през връх "Моравица", върви в западна посока през местността "Кочов чукар" и свършва в работните земи на махалите от квартал Ораново. От това било в северна посока се спуска разклонение по посока на връх "Обесник" и представлява водораздел между Сакалски дол и река Стружка.

1.3 Хидроложки условия

Многобройните малки и големи водни течения, които протичат през територията на държавно горско стопанство "Симитли" са част от водосбора на река Струма, която макар и да тече във от основните горски комплекси, оказва влияние върху техния воден режим. По-главни водни течения са: Десни притоци на река Струма - Река Сушица - Десният ѝ водосборен басейн е разположен в Малешевска планина, а левият във Влахина, като реката е гранична между двете планини. В горната част на водосбора от изворите до село Сушица тя се нарича Голямата река. Коритото ѝ е широко с малък наклон и е леснопроходимо. От село Сушица коритото се стеснява, става скалисто с множество скални прагове. От село Полена, където се влива в нея левия ѝ приток Брестовски дол, наклонът на водното течение силно намалява; коритото става широко, задръстено с голямо количество поройни материали, довлечени от Брестовски дол. Река Сушица е с постоянен воден отток, силно намаляващ през летните месеци. Река Железничка - Извиря при границата с Македония и от изворите ѝ до село Сухострел носи името Вранещица. По-цялото ѝ протежение коритото ѝ е тясно с малък наклон на леглото и сравнително лесно проходимо. Реката има постоянен воден дебит и при силни валежи влачи големи количества поройни материали. Сухата река и Брестовски дол текат по умерено стръмни, тесни корита, които се разширяват в долните части. Поради характера на

почвите и основните скали, незащитени от разположените около тях силно разстроени насаждения и двете водни течения са с подчертано пороен характер. Водният им дебит е непостоянен. При силни дъждове и бързо топене на снеговете те прииждат силно и влачат пороен материал. Леви притоци на река Струма-река Осеновска извира под връх Чакалица в Рила планина и тече в южна посока. При село Горно Осеново приема левия си приток-река Раковица тече през село Долно Осеново, където приема втория си голям ляв приток-река Тополичка, след което се влива в река Еловица при махала Мадана. Коритото на река Осеновска до Горно Осеново и коритото на река Раковица са стръмни и каменисти, трудно проходими. От Горно Осеново надолу коритото на реката става с по-малък наклон и е по-лесно проходимо. Водосборният басейн на реката, особено дясната страна, в по-голямата си част представлява пасища, а горските комплекси са силно зазелени. Осеновската река, както и притоците ѝ са с постоянен воден отток, който силно намалява през летните месеци. При силни валежи и при бързо топене на снега реката приижда и влачи поройни материали. Река Маревска извира от местността "Чаталития бор" в Рила планина и се влива в река Еловица под махала Маревска. Дължината на реката е сравнително малка. Водният дебит е постоянен, без пороен характер. Река Градевска извира под връх Пирин и под името "Валевица" тече в северна посока до местността "Предела". Там приема десния си приток-река Мазеница, идващ от Рила. От тук под името Еловица тече до вливането на десния си приток - река Осеновска, от този водослив носи името Градевска река, тече с обща посока югозапад, при Ораново прави рязък завой на северозапад и се влива в река Струма при град Симитли. В горната си част коритото на реката, е много стръмно и скалисто. От село Градево до вливането в река Струма коритото се разширява и става с по-малък наклон. Река Градевска е с постоянен воден дебит. Поради разстроените насаждения в средната и долната си част, реката при големи дъждове приижда и влачи значителни количества поройни материали. От местността "Предела" до вливането си в река Струма, река Градевска е гранична между планините Рила и Пирин. По-главните притоци на река Градевска са река Стружка и река Порогожка. Последната е с по-голяма дължина и в началото тече под името Соколски дол и след вливането си в река Обеснишка приема името Порогожка. Тя има подчертано пороен характер и влачи обилни количества наноси. Река Брежанска извира под връх Пирин и тече в западна посока до село Брежани под името Сапатовски дол. В по-голямата си част водосборният и басейн е обезлистен и опороен. Коритото на реката е тясно, скалисто и много стръмно. Водният ѝ дебит е постоянен, но силно намалява през лятото. Има типично пороен характер. Река Сенокоска извира под връх Пирин и тече през селата Сенокос и Мечкул, откъдето до вливането си в река Струма носи името Мечкулски дол. Коритото ѝ е тясно, стръмно, скалисто и непроходимо. Освен тези по-важни водни течения има още многобройни къси реки и долове. Голяма част са с оголени склонове и имат пороен характер.

2. КЛИМАТИЧНИ УСЛОВИЯ

Климатът има решаващо значение за формирането на отделните типове горски месторастения и за горскорастителното райониране. Според "Климатичните райони на България и техният климат" - 1963 година от Л.Събев и Св.Станев, територията на държавното горско стопанство спада към Континентално-Средиземноморската област Южнобългарска климатична подобласт. В зависимост от значителните различия, които се проявяват в комплекса от физикогеографски условия, имащи значение за климата на държавното горско стопанство, частите с различна надморска височина са отнесени към следните климатични райони:

1. Петричко-Сандански климатичен район (до 300 м н. в.);
2. Малешевско-Петрички нископланински климатичен район (301-1000 м н.в.);
3. Планински климатичен район:
 - а) среднопланинска част (1001-2000 м н.в.)
 - б) високопланинска част (над 2000 м н.в.)

3. РАСТИТЕЛНОСТ

Понеже разпространението на типовете месторастения са в зависимост от комплексното действие на климатичните елементи главно температура, почвена и атмосферна влага, то различията в климатичния режим на описаните климатични райони обуславят и различията в месторастенията. В долната част на горско стопанството, което в общи линии се покрива с Петричко-Санданския и Малешевско-Пиринския климатичен райони, на сухи и бедни до средно богати месторастения се развиват добре черборовите и бялборовите култури. Широко разпространение имат зимният дъб, косматият дъб, благуна, келявият габър и други. В средните части на горското стопанство, покриващи се със среднопланинския климатичен подрайон на свежи до влажни, средно богати до богати месторастения са разпространени главно иглолистните (бял бор, ела, черен бор, бяла мура). Широко разпространение има и букът. В Рила, около местността "Чаталития бор" доста голямо участие в състава на насажденията заема трепетликата. В района на село Брежани се срещат естествени находища на кестен, а също така и кестенови култури. В най-горните части на горско стопанството, покриващи се с високопланинския климатичен подрайон са разпространени месторастения отчасти подходящи за бялата мура, която се среща на височина до около 2000 метра. Естествената растителност в тази част на горско стопанството е представена от клекови формации. Територията на държавно горско стопанство "Симитли" се простира от Подпояса на крайречните и лонгозни гори до Подпояса на горнопланинските смърчови гори. В района на горско стопанството са разпространени следните естествено растящи дървесни видове: бял бор, черен бор, смърч, ела, бяла мура, бук, габър, зимен дъб, благун, цер, явор, трепетлика, воден габър, келяв габър, мъждрян, космат дъб и други. От тези дървесни видове са формирани както чисти бялборови, черборови, бялмурови, смърчови, елови, букови, зимендъбови и други насаждения, така и смесени елово-смърчово-букови, борово-смърчови, борово-елови, елово-смърчови, смърчово-бялмурови и други насаждения. В резултат на извършената лесокултурна дейност на горското стопанство, са създадени и се развиват успешно култури от бял бор, черен бор, смърч, дуглазка, бук, явор, бреза, кестен, акация, орех и други. В състава на растителните формации участвуват и следните храстови, полухрастови и тревни видове, смрика, шипка, леска, къпини, малини, боровинки, млечка, коприва, папрат, ветлика, ягода, зановец, лудо биле, риган, лайка и други. Според биологическите си изисквания и ареал на разпространение, дървесните видове в района на горското стопанство са разположени в Подпояса на крайречните и лонгозни гори; Подпояса на равнинно-хълмистите дъбови гори; Подпояса на хълмисто-предпланинските смесени широколистни гори; Подпояса на нископланинските гори от горун, бук и ела; Подпояса на среднопланинските гори от бук, ела и смърч и Подпояса на горнопланинските смърчови гори. В по-ниските части на гората, които попадат предимно в Подпояса на хълмисто-предпланинските смесени широколистни гори основните дървесни видове в миналото са били благун, зимен дъб, цер, габър и други, но за един продължителен период от време, в следствие на човешката дейност, изразена в сечи и паша, състоянието на тези гори е било силно влошено. По-късно отново човекът със своята лесокултурна дейност е внесъл нови дървесни видове. С това е постигнато ново съотношение и преразпределение на дървесните видове в тези подпояси. Човешката дейност в известна степен е изиграла роля и в разпределението на дървесните видове в подпояса на нископланинските гори от горун, бук и ела. Понастоящем чрез извършване на реконструкции и залесявания след тях и на голи площи се е увеличило участието на тези дървесни видове, които имат по-голяма производителност на подходящите за тях месторастения. В подпояса на среднопланинските гори от бук, ела и смърч, основните дървесни видове са: бял бор, бук, ела, смърч и други. В подпояса на горнопланинските смърчови гори основните дървесни видове са: бял бор, смърч, ела, бук, бяла мура и други.

4. РАЗМЕР НА ПОЛЗВАНЕТО НА ДЪРВЕСИНА.

Общият размер на ползването през десетилетието е 520 330 куб.м (без клони). Вижда че годишното ползването по маса ще се реализира от възобновителни сечи – 19 910 куб.м. Ползването от отгледни сечи е 32 123 куб.м.

Средногодишният добив на дървесина възлиза на около 47600 куб.м лежаща маса, от които ще се реализират 15000 куб.метра дърва, 3500 куб.м вършина и 29000 куб.м строителна дървесина, а за местното население са добити 2679 куб.м дърва и 321 куб.м строителна дървесина. Разположението на стопанството в планински район, с пресечен терен, големи наклони и дълбоко врязани долове затруднява до известна степен дърводобива и останалите горскостопански дейности. Пътната мрежа на територията на ДГС "Симитли" е сравнително добре развита и центърът му град Симитли е свързан с повечето населени места с асфалтирани пътища, които общо взето са в добро състояние. През град Симитли минава и международния път Е-79, свързващ град София през КПП Кулата с Република Гърция, както и жп линията София-Кулата. През град Симитли минава и шосето Благоевград-Предела-Разлог-Банско-Гоце Делчев и през КПП "Илинден" също има връзка с република Гърция, а от град Разлог през Юндола има връзка с град Пазарджик и град Пловдив. Част от камионните пътища, служещи за транспортиране на добитата дървесина не са в добро състояние. Явно през последното десетилетие не са отделяни достатъчно средства за поддържането и ремонта им. За усвояване на недостъпните гори има възможност за изграждане на необходимата пътна мрежа.

Залесената площ на горското стопанство е 32337,1 ха, което 92,0% от общата площ. По група гори преобладават широколистните гори– 60,9% от залесената площ, Изредените насаждения и култури заемат 1854,0 ха или 5,3 % от общата и Залесената площ. Незалесената дървопроизводителна площ е 655,1 ха, или 1,8% от общата площ. Преобладават голините-454,4 ха.Пожарищата са 187,8 ха, а сечищата12,9 ха. Общо дървопроизводителната площ на горското стопанство е 32992,2 ха, или 93,8 от общата площ. Недървопроизводителната площ на горското стопанство е 2181,2 ха, или 6,2% от Общата площ. Най-голям е делът на лесонепригодните площи (2,1%), следвани от поляните и др.

Освен посочените по-горе площи при инвентаризацията бяха констатирани гори по чл.83 от ЗГ на площ 16,9 хектара .Те не са посочени в коментарите за разпределение на горите по условни стопански класове и видове гора, както и за цялата залесена площ.

При сегашната инвентаризация бяха констатирани гори и голи горски територии на обща площ **35173,4 ха**, от която: залесена - 32337,1 ха - 92,0%; незалесена дървопроизводителна - 655,1 ха - 1,8%; недървопроизводителна - 2181,2 ха - 6,2%, или общо - **35173,4 ха - 100 %**.

Държавните територии намаляват с 159,2 ха, което се дължи на уточняване на собствеността в комисиите по земеделие към община Симитли.

Общинските територии се увеличават площта си на 297,4 ха следствие на уточняване на собствеността в комисиите по земеделие към община Симитли и новоустроени гори.

Горите на физически и юридически лица намалят с около 35,6 ха.

5. ПРОЕКТИРАНИ МЕРОПРИЯТИЯ

5.1. Възобновителни сечи

През десетилетието ще бъдат изведени следните възобновителни сечи: постепеннокотловинна на площ от 112,2 ха; групово-постепенна на площ от 92,4 ха и гола сеч на площ от 1,2 ха. Същата площ на възобновителните сечи във вододайните зони за ревизионния период е 206,4 ха, като сред проектираните няма окончателни фази. Предвидено е от възобновителни сечи да бъдат добити 9105 куб.м (без клони).

5.2. Отгледни сечи

Проектирани са на площ от 326,0 ха, като чрез тях ще бъдат добити 12090 куб.м (без клоно).

5.2.1. Осветление

Предвидено е във всички несклопени култури с нежелани дървесни видове в състава им, както и в културите, които предстои да бъдат създадени през десетилетието, за да бъдат предпазени фиданките на бъдещата култура от заглушаване. При осветлението не се предвижда материален добив, поради това се проектират само по площ. Във вододайните зони през това десетилетие няма проектирни осветления.

5.2.2. Прочистка

Предвидено е да се води в склопени култури и насаждения (с пълноти 0,9 – 1,0) на възраст от 11 – 20 години, както и в някои насаждения с пълнота 0,8, но с неравномерен строеж. В зависимост от пълнотата, бонитета и месторастенето интензивността е 10-20%. През десетилетието се предвиждат прочистки в култури и насаждения с обща площ 17,4 ха, от които не е предвиден материален добив. На бука, габъра, смърча и елата не се начислява материален добив при прочистки.

5.2.3. Прореждане

Предвидено е да се води в насаждения и култури на възраст 21-40 години (за високостъблени бук и дъб диапазона на възрастта е от 21-60 год., като червения дъб не се включва тук; задействаните култури и насаждения са с пълноти 0,8 – 1,0. Задействани са и насаждения и култури с пълнота 0,7, но с неравномерен строеж и наличие на гъсти групи (0,9 – 1,0). Интензивността на сечта е 10÷20% в зависимост от пълнотата и бонитета на дървостойте. Прореждания ще се водят в култури и насаждения с обща площ 119,0 ха, от които ще бъдат добити общо 3565 куб.м.

5.2.4. Пробирка

Предвидено е да се води в насаждения и култури с възраст над 40 години, изключение са култури и сем.насаждения от бук и дъб (без червения дъб), в които пробирката започва след 60 годишна възраст. Необходимо е пълнотата на дървостойте да е 0,8÷1,0, сечи се проектират в насаждения и култури с пълнота 0,7, но неравномерен строеж при наличието на гъсти групи (0,9-1,0). През това десетилетие пробирки ще бъдат изведени на площ 172,6 ха, при което ще бъдат добити 7035 куб.м.

5.3. Селекционна сеч

Селекционна сеч е планирана на площ от 17,0 ха. Целта е да се осигурят условия за редовно и обилно семеносене от набелязаните плюсови и нормални дървета. Интензивността на сеч е 10% и 20%. Сечите са съгласувани с Горска семеконтролна станция (ГСС) – гр. София. Размерът на ползването по площ, запас и вид на сечта, както и разпределението на предвидената за отсичане стояща маса по дървесни видове, видове сечи и основни групи сортименти е направено в таблици №№ 91 и 92

6. ПАША

Общата площ, върху която се забранява паша е ха. В таблица № 77 е показано как се разпределя тя по горскостопански участъци.

Размер на площта, забранена за паша:

	Обща площ ха	Забранена площ за паша ха	% от общата площ
ГСУ 1	9453.4	5715.1	18.7
ГСУ 2	4600.4	2988.4	9.8
ГСУ 3	6718.0	3335.5	10.9
ГСУ 4	4678.7	1966.2	6.4
ГСУ 5	5106.0	1848.7	6.1
всичко	30556.5	15853.9	51.9

7. ПОЛЗВАНЕ НА НЕДЪРВЕСНИ ГОРСКИ ПРОДУКТИ

Добива на гъби, е от 0,1 до 4,0 тона годишно.

Билки за лични нужди са количества билки в свежо състояние, събрани от едно лице в рамките на един ден както следва: корени, коренища, луковици или грудки до 1 кг, листа до 1 кг, стръкове до 2 кг, кори до 0,5 кг, цветове до 0,5 кг, семена до 0,1 кг, плодове до 10 кг, пъпки до 0,5 кг.

8. ЗАЩИТЕНИ ПРИРОДНИ ОБЕКТИ

В района на ДГС "Симитли" се намират следните защитени територии.

8.1. Национални паркове:

8.1.1. Национален парк "Рила" – обявен със заповед № 114/24.02.1992 год. на МОС.

8.1.2. Национален парк "Пирин" – обявен със заповед № 3011/30.09.1974 год. на МГГП.

В момента тези национални паркове се стопанисват от МОСВ и не са включени в площта на стопанството.

8.2. Природна забележителност

Пирамида от гранит в м. "Момина скала" обявена със заповед № 468/30.12.1977 година на КОПС с обща площ 1,0 ха, отдел 201 „7“.

8.3. ЗМ Находище на осилест здравец – обявена със Заповед No.РД-14 от 12.01.2012 г., бр. 14/2012 на Държавен вестник с обща площ 33,8 ха, отдел 122 а;с.

8.4. Защитена зона „КРЕСНА-ИЛИНДЕНЦИ“ BG0000366. Площ на зоната и статута ѝ, е в съответствие с Директива 92/43/ЕЕС за Местообитанията. обявена съгласно чл.6, ал.1, т.1 и 2 от ЗБР) Директива 92 /43 ЕЕС.

8.5. Защитена зона „ОРАНОВСКИ ПРОЛОМ-ЛЕШКО“ BG0001022. Площ на зоната и статута ѝ е в съответствие с Директива 92/43/ЕЕС за Местообитанията, обявена съгласно чл.6, ал.1, т.1 и 2 от ЗБР) Директива 92 /43 ЕЕС.

8.6. Защитена зона „НИСКА РИЛА“ BG000636. Площ на зоната и статута ѝ, е в съответствие с Директива 92/43/ЕЕС за Местообитанията обявена съгласно чл.6, ал.1, т.1 и 2 от ЗБР) Директива 92 /43 ЕЕС.

8.7. Защитена зона „ПИРИН БУФЕР“ BG0002126. Площ на зоната и статута ѝ, е в съответствие с Директива 92/43/ЕЕС за дивите птици обявена съгласно чл.6, ал.1, т.1 и 2 от ЗБР) Директива 92 /43 ЕЕС.

8.8. Защитена зона „РИЛА БУФЕР“ BG0002129. Площ на зоната и статута ѝ, е в съответствие с Директива 92/43/ЕЕС за дивите птици обявена съгласно чл.6, ал.1, т.1 и 2 от ЗБР) Директива 92 /43 ЕЕС.

8.9. Защитена зона „КРЕСНА“ BG0002003. Площ на зоната и статута ѝ, е в съответствие с Директива 92/43/ЕЕС за дивите птици обявена съгласно чл.6, ал.1, т.1 и 2 от ЗБР) Директива 92 /43 ЕЕС.